

ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ

✿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ ಇರ ಬೇಕಾದರೆ ಕಿಂಚಿತ್ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ - ಒಂದು ವರ್ಷವನ್ನೂ, ಆರು ತಿಂಗಳನ್ನೂ, ಮೂರು ತಿಂಗಳನ್ನೂ, ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯೆ. ಆ ಏಕಾಂತವಾಸದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತದಿಂದ ಆತನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು, 'ನನ್ನವರು ಎಂಬುವವರು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ನಾನು, ನನ್ನವರು ಅಂತ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅವರ ಬಾಳುವ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸದ್ದು ಮಾತ್ರವೆ. ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನೇ ಏಕಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಸ್ವಂತದವ, ಆತನೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ. ಅಯ್ಯೋ! ಆತನನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?' ಅಂತ.

✿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಇದು ಕೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿಕೊಂಡು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ. ಅದರ ಅಂಟು ಕೈಗೆ ಅಂಟದು. ಸಂಸಾರವೇ ನೀರು; ಮನಸ್ಸೇ ಹಾಲು. ಹಾಲನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಹೊಯ್ದರೆ, ಅದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೊದಲು ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಸರಾದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ, ಆಗ ಅದು ನೀರಿನೊಡನೆ ಬೆರೆತುಕೊಳ್ಳದು; ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

✿ ಬ್ರಾಹ್ಮಸಮಾಜದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಮಹಾಶಯರೆ, ನಮ್ಮದು ಜನಕರಾಜನ ಮಾರ್ಗ, ಆತನಂತೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ ನಾವು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ.' ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ, ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದ ಜನಕರಾಜನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಕ ಶೀರ್ಷಾಸನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಏನು ಕತೆ! ನೀವೇನು ಅಂಥ ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಧನೆ ಆವಶ್ಯಕ, ಏಕಾಂತವಾಸ ಆವಶ್ಯಕ. ಏಕಾಂತವಾಸ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಬಳಿಕ ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಹಾಲನ್ನು

ಇಟ್ಟು ಮೊಸರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಲೇ ಅಥವಾ ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಮೊಸರಾಗದು.

✿ ಜನಕ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ವಿದೇಹಿ ಅಂತಲೂ ಜನ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು — ಅಂದರೆ ದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿರಹಿತ ಎಂದು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದೇಹಬುದ್ಧಿ ಹೋಗುವುದು ಅಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ದೂರದ ಮಾತು. ಬಹಳ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

✿ ಸಂಸಾರಾಶ್ರಮದ ಜ್ಞಾನಿ, ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮದ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ದೊರಕುವ ಜ್ಞಾನ ಒಂದೇ ತರದ್ದು. ಏನೂ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳೇ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ತರದ ಅನುಭವ. ಆದರೆ ಸಂಸಾರಾಶ್ರಮದ ಜ್ಞಾನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯದಿಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮ ಕಾಂಚನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯದಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಹೋದರೆ, ಎಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಯಾದರೂ ಅದು ಮೈಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

✿ ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಹೊಸ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮೊಸರಿನ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರ ತ್ಯಾಗಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಆತ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಯಾವ ಕರೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆದು ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅಂದರೆ ಆತನ ಮೈಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕರ ಹತ್ತಬಹುದು.

✿ ಜ್ಞಾನ ಅಂತಃಪುರದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬಲ್ಲದು, ಆದರೆ ಭಕ್ತಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೇನೇ ಹೋಗಬಲ್ಲದು. ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ. ಆತನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ, ಅವಿದ್ಯೆ, ಎರಡೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಆತ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸುಗಂಧ, ಒಮ್ಮೆ ದುರ್ಗಂಧ ಎರಡೂ ಬರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅದು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ.

✿ ವೇದಾಂತವಾದಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆತ್ಮ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ. ಸುಖ, ದುಃಖ, ಪಾಪ, ಪುಣ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಯಾವ ವಿಧದಿಂದಲೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾರವು. ಆದರೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಅವು ಕಷ್ಟ ಕೊಡಬಲ್ಲವು. ಹೊಗೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಪ್ಪು ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಅದು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದದಿಂದ

ರಾಮನಾಥಪುರಂ ಆಶ್ರಮ - ಒಂದು ಪಕ್ಷಿನೋಟ

ಸ್ವಾಮಿ ಅಭಿರಾಮಾನಂದ

ಅನುವಾದ : ಡಾ. ಇ. ವಸಂತಕುಮಾರ್

ತಮ್ಮ ಪರಿವಾಜಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ರಾಮನಾಥ ರಾಜರ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮನಾಥಿನ ಅರಮನೆಯಿದ್ದ ರಾಮನಾಥಪುರಂನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಶಾಖಾಕೇಂದ್ರ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ರಾಮನಾಥಪುರದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ರಾಜವಂಶ, ಅಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಲೇಖಕರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠ ಹಾಗೂ ಮಿಷನ್ನಿನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳೂ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಮಿಷನ್ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ರಾಮನಾಥಪುರಂ ಮಠದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸೇತುಪತಿ ವಂಶಸ್ಥರು

ಸೇತುಪತಿ ರಾಜವಂಶಸ್ಥರು ರಾಮನಾಥಪುರವನ್ನು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಆಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸೇತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾದೇವ ಶಿವನ ರಾಮನಾಥಪುರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೀರ್ತಿ ಅವರದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಶಿಲಾಸನದ ಮೇಲೆ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಅವರ ಪೂರ್ವಜರನ್ನು 'ಸೇತು ಪತಿ' ಎಂದು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ರಾಮನಾಥಪುರದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದರು. ಸಿಂಹಾಸನದಂತೆ ಕಾಣುವ ಈ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ರಾಜಮನೆತನದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದಂತಹ ವಿಶೇಷ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಳವನ್ ಸೇತುಪತಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೭೩-೧೭೦೮) ರಾಮನಾಥಪುರ ಅವರ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾಯಿತು

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೧೭೭೨ ರಲ್ಲಿ ಕಮಾಂಡರ್ ಸ್ಟೀವನ್ಸ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಮತ್ತು ಮೊಗಲರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ರಾಮ ನಾಥಪುರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕರ್ನಲ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಯಿತು. ಕರ್ನಲ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ವಾಸವಿದ್ದ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಕರ್ನಲ್ ಬಂಗಲೆ ಎಂದೂ, ಅದು ಇದ್ದ ಬೀದಿ ಯನ್ನು ಕರ್ನಲ್ ಬಂಗಲೆ ಬೀದಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಲ್ ಈ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೭೯೦ ರಿಂದ ೧೮೩೦ ರವರೆಗೆ ವಾಸವಿದ್ದು ೭೦ನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಚರ್ಚ್ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾದ ರುದ್ರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗೋರಿ ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಯಿತು. ಬಂಗಲೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದು, ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಇತ್ತು. ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ವನ, ೧೬೦ ಅಡಿ ಅಗಲ, ೬೦೦ ಅಡಿ ಉದ್ದವಿತ್ತು. ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕೆರೆ ರಾಜರ ಮನೆಯವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇತ್ತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಿಧಾನಾನಂತರ ರಾಜರು ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗನ್ಮಾತೆ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಬಲಿ ಸಮೇತ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಹಾಪೀಠಾಧೀಶ್ವರರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಭಿನವ ನೃಸಿಂಹ ಭಾರತಿಯವರು ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತರು. ರಾಜರು, ಬಲಿ ಕೊಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಸಾತ್ವಿಕ ಪೂಜಾ ವಿಧಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ೪೮ ದಿನಗಳಿದ್ದು, ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ದೇವತೆಯ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದರು. ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ದೇವಿಯ ಸ್ವರ್ಣ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಬಂಗಲೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು 'ಶಂಕರ ವಿಲಾಸಂ' ಎಂದು ಕರೆಯತೊಡಗಿದರು; ಕೆಲವು ವೇಳೆ 'ಶಂಕರ ವಿಲ್ಲ' ಅಥವಾ 'ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ್' ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ್ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ತಂಗಿದ್ದರು. ಈ ಬಂಗಲೆಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಮನಾಥನ ರಾಜರಾದ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರು ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ತಾವೇ ಆಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಜಿಯವರೇ ಎಂದು ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಲೇಖಕರು ಈಗಿನ ರಾಜರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಅರಮನೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ದೇವಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಆರತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು.

ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರ ತಂದೆ ಮುತ್ತೂರಮಾಲಿಂಗ ಸೇತುಪತಿಯವರ ಕಾಲದಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಡಿತರು 'ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ'ದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಸೇತುಪತಿ ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ ಮತ್ತು ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಮಹಾಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದರೆಂದರೆ, ರಾಘವ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಪೂಜಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಉ.ವೇ.ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಅಯ್ಯರ್, ಅರುಣಾಚಲ ಕವಿರಾಯರ್, ಅಬ್ದುಲ್ ಕದಿರ್ ರವುಥರ್, ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಪಿಳ್ಳೈ, ಸಕ್ಕರೆ ಪುಲವರ್, ಶತಾವಧಾನಂ ಶರವಣ ಪೆರುಮಾಳ್, ತಿರುಕೋಡಿಕಾವಲ್ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯರ್, ಅಂಬಳವಾನ ದೇಶಿಕರ್, ಸಿತ್ತಾಂಬಾಲ ಕವಿರಾಯರ್, ಆರ್ಮುಗನಾವಲರ್, ಶಿವಶಂಭು ಪುಲವರ್, ಮೀರ್ ಜವ್ವಡು ಪುಲವರ್ ಮೊದಲಾದವರು.

ರಾಜಾ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿ

ನವಂಬರ್ ೩, ೧೮೬೮ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ರಾಜ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿ, ಕೇವಲ ೩೫ ವರುಷಗಳು ಬದುಕಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಗಿನ ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಪರ್ವತವರ್ಧಿನಿ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ತಂದೆ ಮುತ್ತೂರ

ರಾಜಾ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿ (೧೮೬೮-೧೯೦೩)

ಮಾಲಿಂಗ ಸೇತುಪತಿ (II) ಕಾಲವಾದ ಕಾರಣ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾನೂನಿನಂತೆ, 'ಕೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ವಾರ್ಡ್ಸ್' ಪ್ರಕಾರ ರಚಿಸಿದ ಸಮಿತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಯುವಕರಾಗುವ ವರೆಗೂ, ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ನಡೆನುಡಿ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಥಪುರಂ ರಾಜ್ಯ ಅಲ್ಲಿನ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ೧೮೮೯ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೩ ರಂದು ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರು ರಾಜರಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ರಾಜರ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಾರತೀಯ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ರಾಮೇಶ್ವರದ ರಾಮ ಲಿಂಗೇಶ್ವರ, ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ, ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾನಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಭಕ್ತಿ. ಅವರು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು.

ರಾಜರು ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ೪೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಅಸಂಖ್ಯ ಮೊತ್ತವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದಲಿತರ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ೧೮೯೭ರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಅವರ ಶೀಲಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದ ಗುಣವೆಂದರೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ. ೧೯೦೦ರಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಶಂಕರರು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಾಗ ರಾಜರು, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರ ಪದತಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಅವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರಂತೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಂತರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜರಿಗೆ ೩೨ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು!

ಅವರ ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯ ಅವರ ಜೀವಿತದಷ್ಟೇ ನಾಟಕೀಯ ವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುವಾವಡುತುರೈ ಅಧೀನ ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸಾಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಕೊನೆಗಾಲವನ್ನು ಕಳೆದರು. ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಹರಿಕೇಶನಲ್ಲೂರ್ ಮುತ್ತಯ್ಯ ಭಾಗವತರ್ ಅವರನ್ನು ಮೋಹನ ರಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಜಗನ್ನಾತೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆ ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ವಜ್ರದ ಸರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ರಾಜರು ಜಗನ್ನಾತೆಯ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಭಾರತೀಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಸಂಚರಿಸಿದ ನಂತರ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೪, ೧೮೯೨ ರಂದು ತಲುಪಿದರು. ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅದರ ಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯೆ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಡಿನ ರಾಜರಾದ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರನ್ನು (೧೮೬೮-೧೯೦೩) ಪರಿಚಯ ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೂ, ಭಾರತದ ಅಂದಿನ ರಾಜರ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ ಆಗಿದ್ದ ಅವರು, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಅರಿತರು; ನಂತರ, ಅವರ ಭಕ್ತರೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ಆದರು. ರಾಜರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ರಾಮನಾಥಪುರದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು 'ಶಂಕರ ವಿಲ್ಲ'ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ತಂಗಿದ್ದು ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತರು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕೃತ ದಾಖಲೆ ಇನ್ನೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅರಮನೆಯ ದಾಖಲೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಬಡವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಕೃಷಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂತರ್ಗತ ಶಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ರಾಜರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ

ಆಲೋಚನೆಯತ್ತ ವಿಶ್ವದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಕಾಗೋದ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಒಂದು ಅನುಕೂಲಕರ ಅವಕಾಶವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಚಿಕಾಗೋ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ರಾಜರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜಾ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮದರಾಸಿನ ರಾಯಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನವರಿ ೧೮೯೩ರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದರೆಂದು ರಾಮನಾಡಿನ ಈಗಿನ ರಾಜರಾದ ರಾಜಾ ಕುಮಾರನ್ ಸೇತುಪತಿಯವರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ವಿಶ್ವವಿಜಯ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಚಿಕಾಗೋ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೋಘ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ನಂತರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಜನವರಿ ೨೬, ೧೮೯೭ರಂದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಅವರು ಇಳಿದು ಪಾಂಬನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಈಗ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುಂತುಕಲ್ ಎಂದು ಕರೆಯು

ತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ 'ಪದಾರ್ಪಣೆ' ಎಂದು. ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಪಾತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ನಂತರ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳ ಇದು. ಅವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ರೋಮಾಂಚಕ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಉದಾಹರಿಸುವುದಾದರೆ: "ಮಂಗಳವಾರ, ಜನವರಿ ೨೬, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ೩ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಐರೋಪ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹೊತ್ತ ಹಡಗು ಪಾಂಬನ್ ತಲಪಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾಮನಾಡಿನ ರಾಜರಿಂದ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜರೇ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜರು ಬಂದ ನಂತರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಇದ್ದವರನ್ನು ರಾಜರ ದೋಣಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ದೋಣಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜ ಮತ್ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ಈ ಸಮಾಗಮ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಈ ರಾಜರಾದ ಕಾರಣ, ಭಾರತ ಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಮೊದಲು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಾದುದೆಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಭಾವುಕರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು." ರಾಜರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ರಾಜ-ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದಂತಹ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ತೊಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅನರ್ಘ್ಯ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಯುತ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜ-ದೋಣಿ ದಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಪಾಂಬನ್ನಿನ ಜನರು ಎದ್ದುನಿಂತು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಅದ್ಭುತ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಿದರು. ಅಲಂಕೃತ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯನ್ನು ಓದಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜರು ಮನದಾಳದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತರು. "ಭಾರತೀಯರ ಜೀವನದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು, ರಾಜಕೀಯವಲ್ಲ, ಸೈನ್ಯಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಲ್ಲ, ಯಂತ್ರಯುಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಮಾತ್ರ; ಭರತಖಂಡ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲದು" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ತಮಗೆ ದಯಮಾಡಿ ನೀಡಿದ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಂಬನ್ನಿನ ಜನರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ರಾಮನಾಡಿನ ರಾಜರು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರೊಡನೆ ಅವರ ಗುರು ಭಾಯಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿ ನಿರಂಜನಾನಂದರು, ಮಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು

ಮಿಸೆಸ್ ಸೇವಿಯರ್, ಜೆ.ಜೆ. ಗುಡ್‌ವಿನ್ ಹಾಗೂ ಸಿಲೋನಿನ ಮಿಸ್ಟರ್ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಇದ್ದರು.

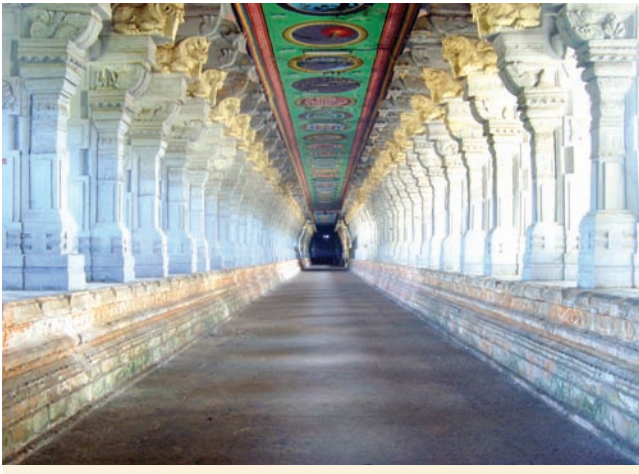
ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ನಂತರ ಭಾರತದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ ಸ್ಥಳದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ರಾಜರು ೪೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಸ್ಮಾರಕವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತು:

"ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ"

ರಾಮನಾಡಿನ ರಾಜರಾದ ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಈ ಸ್ಮಾರಕವು, ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಪಶ್ಚಿಮಾರ್ಧ ಗೋಳದಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹರಡುವ ಶ್ರಮಪೂರಿತ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವರ ಆಂಗ್ಲ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಭಾರತದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜನವರಿ ೨೭, ೧೮೯೭

ಈ ಸ್ಮಾರಕ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮೈಲಾಪುರದ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸ್ಕೂಂಡೆಂಟ್ಸ್ ಹೋಂ' ನ್ ಮುಖ್ಯ ವಾರಸುದಾರರಾಗಿದ್ದ, ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಹಿರಿಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿ ತಥಾಗತಾನಂದ ರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು, "ಬಹಳ ಕಾಲ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸ್ಮಾರಕದ ಸುಳಿವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ೧೯೫೮ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಿಷನ್ನಿನವರು ರಾಮೇಶ್ವರದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಪರಿಹಾರಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ಥಳೀಯ ಬೆಸ್ತರು ಆ ಸ್ಥೂಪವನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನಾಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬೃಹತ್ತಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಿರುಪ್ಪರೈತ್ತುರೈನ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣ ತಪೋವನಂ' ನವರು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಈ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾಂಬನ್ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯ ನಂತರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾಜರ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಳಚುವಂತೆ ರಾಜರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ತಾವೇ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ವರೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಪಾಂಬನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಇದ್ದರು. ಜನವರಿ ೨೭ರಂದು ರಾಮೇಶ್ವರದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಪರಿವ್ರಾಜಕರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ರಾಮೇಶ್ವರದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಖಿಲ್ತತ್ತು, ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಗೀತಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಇಲ್ಲಿ 'ನಿಜವಾದ ಪೂಜೆ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಎಸ್ ನಾಗಲಿಂಗಂ ಪಿಳ್ಳೆಯವರು

ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ತಮಿಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಈ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜರು ಸಾವಿರಾರು ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

‘ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ’ದತ್ತ

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಜನವರಿ ೨೯, ೧೮೯೭ ರಂದು ಪಾಂಬನ್ ನಿಂದ ರಾಮನಾಥಪುರಕ್ಕೆ ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಂ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ರಾಜ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಸುಮಾರು ೬ ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಉದಾಹರಿಸುವುದಾದರೆ: “ಗುಂಡಿನ ಶಬ್ದವು ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಆಗಮನವನ್ನು ಸಾರಿತು. ದೋಣಿ ದಡ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಮತ್ತು ಉತ್ಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಣಬಿರುಸುಗಳು ಮುಗಿಲಿಗೇರಿದುವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆನಂದೋತ್ಸಾಹ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ರಾಜರ ಸಾರೋಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಪಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಕರೆತರಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಡೆಯನ್ನು ರಾಜರ ಸಹೋದರರೇ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜರೇ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಜುಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಐರೋಪ್ಯ ಸಂಗೀತ, ಆನಂದಭರಿತವಾಗಿದ್ದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮತ್ತೂ ಚೇತನಗೊಳಿಸಿದುವು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ದೋಣಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾಗ, ‘ನೋಡಿ, ವಿಜಯಿ ವೀರ ಬರುತಿಹನು...’ ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ವಾದ್ಯಗಳು ನುಡಿಸಿದುವು. ಎಲ್ಲ ವಿಜೃಂಭಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ‘ಶಂಕರ ವಿಲ್ಲ’ ತಲಪಿದರು.”

“‘ಹರಹರಮಹಾದೇವ’ ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು

ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ

ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸ್ಥಾನವೇನು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು” ಎಂದು ಜಿ.ಜಿ. ಗುಡ್‌ವಿನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮೀಜಿ ‘ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ’ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಲು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಜೈಕಾರ ಮತ್ತು ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ರಾಜರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಬಹು ವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾ ಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ರಾಜರ ಸೋದರ, ರಾಜಾ ದಿನಕರ ಸೇತುಪತಿ ಸ್ವಾಗತ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯನ್ನು ಓದಿದರು. ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ‘ಸುದೀರ್ಘ ರಾತ್ರಿ ಕಡೆಗಿಂದು ಕೊನೆ ಗಾಣುತ್ತಿದೆ...’ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಚಿರಂತನವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ.

ರಾಜರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ರಾಮನಾಥಿನ ಗಣ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಜನವರಿ ೩೧ರ ವರೆಗೆ, ಮೂರು ದಿನ ‘ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ’ದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ರಾಮನಾಥಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನರಿ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ರಾಮ ಲಿಂಗ ವಿಲಾಸಂ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾಗವಹಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾಜರಿಗೆ ‘ರಾಜರ್ಷಿ’ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ರಾಜರೂ ಋಷಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾಮನಾಥಿನ ರಾಜರಿಗಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಬಿರುದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾಮನಾಥಿನ ರಾಜರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಮದರಾಸಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ

ಜನವರಿ ೩೧ರಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ರಾಮನಾಥಿನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಪರಮಕುಡಿ, ಮಾನಮದುರೈ, ಮದುರೈ, ತಿರುಚ್ಚಿ, ತಂಜಾವೂರು, ಕುಂಭಕೋಣಂ, ಮಾಯಾವರಂ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮದರಾಸಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆ ಅವರು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯುತ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ತಮೋನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಈ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ‘ಕೊಲಂಬೊ ದಿಂದ ಅಲ್ಮೋರಕೆ’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತರಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಭಾರತದ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ವಿಸ್ತೃತ ಸಮರ ನೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ಕುಂಭಕೋಣಂನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ‘ಏಳಿ, ಎದ್ದೇಳಿ, ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವವರಗೂ ನಿಲ್ಲದಿರಿ’ ಎಂದು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕುಂಭಕೋಣಂನಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಡಿದ ಈ ನುಡಿಗಳು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಯುವಕರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿವೆ; ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿವೆ.

ರಾಮನಾಡಿನಿಂದ ಮದರಾಸಿಗೆ ಸುಮಾರು ೩೮೦ ಮೈಲಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯಾಣ ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಅನೇಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದರಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ರೈಲುನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಸೇರಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಲಂಬೋದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ ಸಮಯದಿಂದ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗಾದ ಪ್ರಯಾಸ ವನ್ನು ಕುರಿತು ರೋಮೆ ರೋಲಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ಆಯಾಸ, ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಆರೈಕೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಮಾನುಷವಾಗಿ ಬಳಸಿದಂತಿತ್ತು.” ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದು. ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ: “ಅವನು ದೇವರಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ, ಅಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿರುವನು. ಅಹಂಕಾರಶೂನ್ಯ ನಾದಾಗ ಕರ್ಮವು ಅವನ ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವುದು ಮತ್ತು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗುಹ್ಯನಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆಸೆ ಮತ್ತು ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ, ಅಂತರಾಳದಿಂದ, ನಿತ್ಯ ದಿವ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತ ನಾಗಿ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವನು.”

ರಾಮನಾಡು ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಭಾಸ್ಕರ ಸೇತುಪತಿಯವರ ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಗನಾದ ರಾಮ ನಾಥ ಸೇತುಪತಿ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾದಾಗ ರಾಜರ ಮನೆಯವರು ‘ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ’ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮಾರಲು ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟರು. ಅನೇಕ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಕರುಣಾನಿಧಿ ಎಂಬ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಜವಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅವರು ೨೫ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು, ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೫ ದಿನ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಗವತ್ಪ್ರವಯಿಂದ ಅವರು ಅಪಘಾತ ಪೊಂದಿರಿದ ಪಾರಾದರು. ಅವರು ‘ಶಂಕರವಿಲಾಸ’ ದ (ಈಗಿನ ರಾಮನಾಥಪುರಂ ಕೇಂದ್ರ) ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮರಾವತಿ ಪುದೂರ್ ಮತ್ತು ಕಣವೈ ಪುದೂರ್ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಾನಂದಜಿಯವರು, ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರಾದ ಡಾ.ಎಸ್.ಎಂ. ಕಮಾಲ್ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ

ಮೇರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಕರುಣಾನಿಧಿಯವರಿಂದ ಶಿಥಿಲವಾದ ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ನಿವೇಶನವನ್ನು ೨೦೦೨ರಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀ ಕರುಣಾನಿಧಿಯವರು ೩೦೦೦ ಚದರ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ತಾವು ಅರಮನೆ ಯವರಿಂದ ಕೊಂಡ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಾನಂದಜಿ ಯವರು ಶಿಥಿಲವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿ, ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ೪೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಗರ್ಭಗೃಹದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಕಂಬಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ತೇಗದ ಮರಗಳನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡದಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇವಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ೨೦೦೭ರ ಆಗಸ್ಟ್ ೩೦ರಂದು ಚೆನ್ನೈ ಮಠದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಗೌತಮಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಹಿರಿಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮಾನಂದರು ಅಂದಿನ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಾನಂದಜಿಯವರು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾವ ಷರತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಬೇಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಬೇಲೂರಿನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಕೇಂದ್ರವು ೨೦೧೬ರ ಮೇ ೨೧ರ ಬುಧ್ಧ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಅಭಿರಾಮಾನಂದರನ್ನು ಈ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿತು.

ಈ ಸ್ಮಾರಕ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೈ ಮಠದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಗೌತಮಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಸರಣಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅವರು ಬೆಂಬಲ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಆಗರವಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಮಾತುಗಳು ಸಾಲದಾಗುತ್ತವೆ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಹಸ್ತಾಂತರ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ